

skriftlig Reservation

20150609

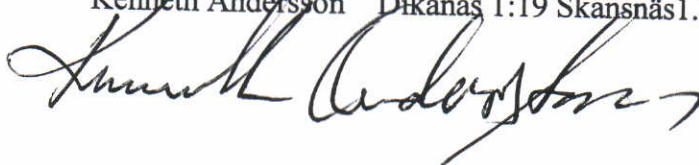
motpart:
Fredrik Larsson

Rörande punkten övriga frågor

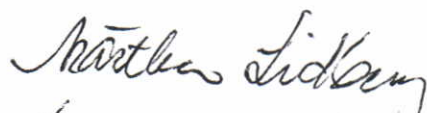
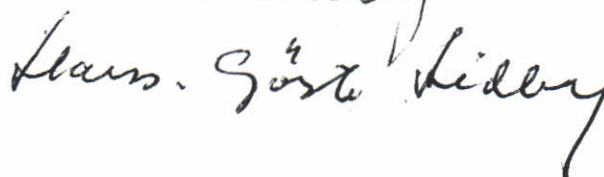
Styrelsen tar upp en fråga som inte kungjorts på dagordningen samt föreslår omröstningen detta finns inte stöd i lagstiftningen dessutom motarbetas mitt förslag om votering vilket borde skett eftersom det var fråga om att styrelsen skulle utreda om man kunde konfiskera en del av delägarfastigheternas utdelning till att delas ut till egna ändamål. Detta är en fråga av ekonomisk karaktär som inte styrelsen skulle tillåtit rösta om dels för att man är ansvarig men som nu var möjligt. Röstning på övriga frågor???

Dikanäs 2015-06-09

Kenneth Andersson Dikanäs 1:19 Skansnäs 1.23

Märta Lidberg Dorris 1:23 1:7

Synpunkter på VÖA:s stämma i Saxnäs 6/12-2014

Stämman innehöll allt vad t.o.m. Josef Stalin skulle ha varit stolt över: utrensning, kupp, korruption, maktmissbruk m.m. Innehåll som saknar motstycke i Allmänningens historia.

Utrensning av fyra av sex ledamöter från Fatmomakkeblocket var förslaget från valberedningen. Del av en styrelse som fått VÖA i god ekonomisk balans efter årtionde av vanskötsel.

Den korrupta valberedningen som inte bara bröt mot all vedertagen anständig praxis och totalt missuppfattat sitt förtroendeuppdrag tyckte bl.a. att en brorsdotter och en jaktkamrat från eget jaktlag var bättre lämpade i styrelsen. Att detta var en lyckosam kupp står väl klart men väcker många frågor. Vem, vilka låg bakom? Varför ifrågasattes inte alla från Fatmomakkeblocket? Varför skulle de små skifteslagens representanter bort? Var det för att byar med stora röstetal ville visa sin makt?

Om kunskap, engagemang och kompetens väljs bort för kamratskap, släktskap och skifteslagstillhörighet. Då är Allmänningen illa ute.

Jag hoppas att en diskussion om etik och moral kommer upp på vårstämmen i Dikanäs och att ställda frågor kanske får svar.

Då **konspirationsteorier** och **ryktesspridningar** uppkommit om det styrelseval som genomfördes vid Allmänningens ordinarie stämma i Saxnäs, december månad 2014 vill vi, undertecknade med skärpa klargöra en gång för alla att vi på intet sätt har blivit påverkade av vare sig den gamla styrelsen, eller någon eller några andra personer beträffande det förslag till styrelsemedlemmar som vi lämnade till stämman, utan förslagen är **endast och allenast vårt ansvar**. Den förvirring som uppstod grundar sig endast på det faktum att vi inte förstod vårt uppdrag till fullo, vi försökte att hitta ett antal personer som skulle kunna tänkas arbeta med styrelseuppdrag för Allmänningen, och låta stämman avgöra om dom eller de gamla styrelsemedlemmarna var bäst lämpade för uppdraget. Efter att ordföranden för mötet verbalt tagit oss i örat, blev det ju så att valet kom att handla om alla föreslagna personer, både gamla styrelsemedlemmar samt de av oss föreslagna, vilket vi trodde var den rådande ordningen. Nu fick vi lära oss vad som gäller för ett dyligt val, och vi kommer att **framledes jobba efter dessa principer**.

Vilhelmina 2015-05-23

Patrik Näslund

Mårten Larsson

Reservation

Undertecknad reserverar sig mot att styrelsen beviljas ansvarsfrihet på följande grunder

1. styrelsen har i strid med gällande lag 1952:167[§] tagit ut avgifter från delägarna för jakt arrenden för enligt prop 98 (förarbeten till 1912 års jaktlag) så kan inte majoritetsbeslut tillämpas angående utarrendering utan total enighet krävs annars faller frågan bifogas. Dessutom konstaterar nytt juridiskt arkiv att bestämmelser om jakt får ej meddelas vid jorddelning dvs jakträtten ligger kvar hos stamfastigheten.

2 styrelsen respekterar inte jordägarnas rätt att föra sin talan för enligt proposition 1920:176 så är det endast ett skogsanslag med inskränkt dispositionsrätt till skogen som överfördes och då kan man rimligtvis inte föra markägarnas talan. Styrelsen har ej under de senaste ej skött sina åtagande enligt 7 §

3 styrelsen inser inte att när det gäller från förarbetena till 1952:167 så sägs att när det gäller Dorotea, Vilhelmina Tärna Stensele så gäller att all avkastning som int krävs för skogvård skall delas ut eftersom dessa äger sin mark.

NJA I sid 1935:38

(NJA Nr: 1935:18)

Litteratur

Bestämmelser om rätt till jakt få ej meddelas vid jorddelningsförrättning.

Genom köpebrev d. 9 juli 1927 sålde J. A. S. och hans hustru -- ägare av hemmanet Karlsby litt. Ak (11 1), som utbrutits vid ett d. 15 jan. 1896 fastställt laga skifte å Kårtäcks och Karlsby m. fl. byars skifteslag i Sundborns socken av Kopparbergs län -- till sin son G. S. ett ägoområde å hemmanet.

På ansökan av sonen påbörjade distriktslantmätaren A. E. d. 22 nov. 1932 förrättning för avstyckning av det sålda området

Sakägarna bestämde, att med det avstyckade området skulle följa delaktighet med 10 % i samtliga de vid laga skiftet avsatta samfälligheter, vari styckningsfastigheten ägde del, ävensom i styckningsfastighetens rätt till jakt och fiske inom skifteslaget men att med det avstyckade området eljest icke skulle följa några som helst rättigheter och förmåner, som tillkomme styckningsfastigheten. Vad sålunda bestämts skulle enligt en sakägarnas skriftliga förklaring gälla såsom förening.

Sedan A. E. berörda a. 22 nov. 1932 meddelat tillstånd till avstyckningen, verkställdes densamma samt avslutades d. 17 dec. s. å. -- Besvär anfördes icke.

Förrättningen anmäldes för fastställelse hos överlantmätaren i länet. Denne anmärkte efter granskning följande: Den vid förrättningen åsyftade jakträtten, däri det avstyckade området tillerkänts delaktighet, torde bestå av dels den rätt till jakt å styckningsfastighetens mark, som tillkomme säljarna såsom ägare av fastigheten, och dels den rätt till jakt å samfälld mark, som tillkomme säljarna, i deras nyssberörda egenskap. Sistnämnda rätt vore uppenbarligen icke att anse såsom en sådan styckningsfastigheten tillhörig rättighet eller förmån, varom jämlikt 19 kap. 12 § andra stycket jorddelningslagen bestämmelse kunde meddelas. Med bestämmelsen om rätt till jakt inom styckningsfastighetens, gränser torde närmast hava avsett att grunda en servitutsrätt; men om överhuvud jakträtt kunde göras, till föremål för servitutsupplåtelse, torde det i allt fall ej kunna ske vid laga skifte eller avstyckning. Då vad sålunda anmärkts syntes innebära hinder för fastställelse å avstyckningen, hänsköte överlantmätaren frågan därom till *Falu domsagas Ägod.R.*

Ägod.R:n yttrade i utslag d. 18 okt. 1933: Som andel i styckningsfastighetens rätt till jakt inom skifteslaget icke, på sätt vid förrättningen skett, lagligen kunnat tilläggas det därvid avstyckade området, funne *Ägod.R:n* fastställelse å förrättningen icke kunna meddelas. A.

E. besvårade sig.

Föredraganden, Rev.Sekr. *Odenkrants*, anförde i betänkande: »Lika med Ägod.R:n torde K. M. finna fastställelse å förrättningen icke kunna meddelas; men enär vad som anmärkts mot förrättningen icke kan anses vara av beskaffenhet att förrättningen bör, såsom skett genom Ägod.R:ns utslag, i sin helhet undanröjas, hemställer jag, att K. M. måtte finna skäligt på det sätt ändra överklagade utslaget, att förrättningen visas åter till förrättningsmannen för avvägbringande av rättelse i anmärkta avseendet.»

Målet föredrogs d. 20 febr. i H. D. (Just.R:n *Christiansson, Stenberg, Lawski, Forssman och Lind*); och enär bestämmelser om rätt till jakt icke kunde med laga verkan meddelas vid jorrdelningsförrättning, prövade H. D. lagligt att, med gillande av Ägod.R:ns utslag i vad därigenom **förrättningen förklarats icke kunna fastställas**, visa densamma åter till förrättningsmannen för ny behandling i laga ordning.

K. M:s utslag utfärdades d. 8 mars 1935.

sakkunniga uppgjorda förslag till lag om rätt till jakt och de där-
öfver afgifna utlåtandena samt yttrade vidare:

»Det Eders Kungl. Maj:ts präferer nu underställda lagförslaget
grundar sig hufvudsakligen å det af förnämnda sakkunniga uppgjorda
förslaget till lag om rätt till jakt, i vilket förslag bland annat med
fästadt afseende å de inkomna utlåtandena i vissa hänseenden omarbete-
rats. Dessa omarbetningar hafva i några fall gällt ändringar i sak.

Jag anhåller nu i underlåmhet att få angifva de hufvudsakliga
skilljaktigheterna mellan de sakkunnigas förslag och det af mig nu
framlagda afvensom de skäl som föranlett de vidtagna ändringarna.

De i 2 § af gällande jaktstadga förekommande bestämmelserna
om af hvem kronans jakträtt må utöfas, hafva, såsom af det föregå-
ende framgår, af de sakkunniga ansetts böra öfverflyttas till en särskild
författning, stiftad i enahanda ordning som stadgandena om grunderna
för förvaltningen af kronans domäner. Då det emellertid syntes mig
lämpligt, att i lagen om rätt till jakt bibehålla hufvudbestämmelsen
om den jakträtt, som enligt nu gällande jaktstadga tillkommer Konun-
gen, chefen för hans höfjägerstat samt dem, som vid jakttillfällen
äro följaktiga, afvensom angifva hvilka personer i öfrigt utöfvande af
kronans jakträtt tillkommer, hafva i det af mig nu framlagda förslaget
under 3 § utagits bestämmelser i sådant afseende.

För det fall att om förvaltningen af sådan samfällig jord, som omför-
måles i 4 § första stycket, särskilda bestämmelser ej äro gällande, har
af de sakkunniga föreslagits, att jakten å sådan jord skall kunna göras
till föremål för utarrendering, därest delägare med viss majoritet därom
fatta beslut. Att utan vidare tillerkänna några delägare rätt att mot
de andras bestridande bestämma om jakträttens utarrendering och vill-
koren därfor, kan emellertid lätt leda till kränkning af de mindre
delägarnas rätt. I nu antydda fall torde därför frågan om jakträttens
utarrenderande ej böra göras beroende af ett majoritetsbeslut utan
bör, i händelse ej samtliga delägare kunna förena sig om jaktens ut-
arrenderande, frågan därom förfalla. Att å stads mark jakträtten till-
kommer staden, torde framgå af den allmänna grundsatsen i 1 § om
jordägares jakträtt. Särskild bestämmelse angående jakträtten å stads
mark torde därför ej vara nödig.

Enligt 4 § i de sakkunnigas förslag har, i det fall att väg går
i gransen mellan skilda ägares mark, utan att någon af dem äger vägen,
ingendera rätt att utöfva jakt å sådan väg. På sätt i en mängd af de
inkomna utlåtandena anmärkts, torde det vara med den allmänna upp-
fattningen mest öfverensstämmande och jämväl i praktiskt afseende för-

3 §.

4 §.

5 §.

sockendelar samt för de vid efteravvittring i vissa norrbottenssockor avsatta allmänningsarna. Denna omarbetning har verkställts inom jordbruksdepartementet i samråd med domänstyrelsen. Sedan yttranden över ett sålunda uppgjort författningsförslag inhämtats från länsstyrelserna i Västerbottens och Norrbottens län, har detsamma undergått ytterligare omarbetning.

Jag vill erinra, att riksdagens förut omförmälda beslut år 1905 innefattade, att allmänningsarna skulle förvaltas i enlighet med de grunder, som bestämdes av Kungl. Maj:t. Emellertid torde författningsförslaget böra föreläggas riksdagen.

Det omarbetade förslaget har i öfverensstämmelse med författningen den 13 juni 1915 angående utsynding å viss skog inom Västerbottens och Norrbottens län lappmarker med flera områden betecknats som förordning.

§ 1. Denna paragraf motsvarar första stycket av kommitténs § 1, vilket endast undergått redaktionsförändringar.

Andra stycket av kommitténs § 1 har uteslutits av förut antydda skäl.

§ 2. I denna paragraf stadgas, att särskilt reglemente skall finnas för varje allmänning, och regler givas för reglementes åstadkommande. I kommittéförslaget innehållas en föreskrift här om i § 2. Det har nu ansetts börligt, att delägarnas höranne sker innan länsstyrelsen avgiver förslag till Kungl. Maj:t.

§ 3. Motsvarar de stadganden i kommittéförslagets § 2, vilka ansetts nu böra medtagas och ej redan ersatts med bestämmelser i § 2. Bestämmelser om den tid, då allmänningsstyrelse skall väljas, samt hur ofta sådant val skall ske, torde böra meddelas i reglementet.

§ 4. Denna paragraf som motiverar kommittéförslagets § 3, innehåller föreskrifter angående basallämningsplan.

För en motivering till bestämmelserna i första och andra styckena torde få återgivas följande ur en från domänstyrelsen på begäran afgiven P. M.

Då allmänningsarna bildats av det skogsanslag, som vid avvittringen tillerkänts fastigheter med allenast inskränkt dispositionsrätt till skogen, syntes det fullt logiskt, att dessa allmänningsskogar skulle skötas enligt samma grunder, som vore gällande för den öfriga del av fastighetens skogsanslag, som tillagts själva fastigheten, med undantag likväl för sådana detaljer i skogsskötseln, som föranledes därav, att allmänningsskogarna utgjorde större komplex än de särskilda fastigheternas skogsskiften.

Bilaga till justering

Antalet som röstade stämmer inte eftersom röstberättigade var bara 16

Kenneth Andersson

—

—

—

—